

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Asan/1/2019
Identifikačné číslo spisu: 4016200239
Dátum vydania rozhodnutia: 24.11.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hatalová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:4016200239.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Mališovej a JUDr. Igora Belka, v právnej veci žalobcu: Tlmačská energetická, s.r.o., so sídlom Kotlárska 64/2, Tlmače, IČO: 44 499 761, zastúpeného Capitol Legal Group, advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Kollárovo námestie 20, Bratislava, IČO: 47 257 211, proti žalovanému (sťažovateľovi): predseda Úradu pre reguláciu sieťových odvetví, so sídlom Bajkalská 27, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 025/32976/2015/PR/SD z 11. januára 2016, v konaní o kasačnej sťažnosti žalovaného proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 15S/9/2016-155 z 13. marca 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 15S/9/2016-155 z 13. marca 2018 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Nitre rozsudkom č. k. 15S/9/2016-155 z 13. marca 2018 podľa § 191 ods. 1 písm. c) a ods. 3 písm. a) Správneho súdneho poriadku zrušil rozhodnutie žalovaného č. 025/32976/2015/PR/SD z 11. januára 2016 a rozhodnutie Úradu pre reguláciu sieťových odvetví (ďalej len „úrad“) č. 0183/2015/K z 29. septembra 2015 z dôvodu, že obe rozhodnutia vychádzali z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Rozhodnutím č. 025/32976/2015/PR/SD z 11. januára 2016 predseda Úradu pre reguláciu sieťových odvetví potvrdil rozhodnutie Úradu pre reguláciu sieťových odvetví č. 0183/2015/K z 29. septembra 2015, ktorým správny orgán podľa § 36 ods. 3 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. o regulácii v sieťových odvetviach v znení neskorších prepisov (ďalej len „zákon č. 250/2002 Z.z.“) uložil žalobcovi pokutu vo výške 3 800 eur za správny delikt podľa § 36 ods. 1 písm. q) zákona č. 250/2002 Z.z., ktorého sa žalobca dopustil tým, že po skončení regulačného roka 2012 nezúčtoval plánované náklady vo výške 5 766,97 eura zahrnuté v určených fixných zložkách maximálnych cien tepla určených na rok 2012 a nepreukázané účtovnými dokladmi s odberateľmi tepla, ktorých odberné miesta boli v meste Tlmače, čím porušil povinnosť uvedenú v § 29 ods. 1 písm. c) zákona č. 250/2012 Z. z.

3. Krajský súd v odôvodnení rozsudku poukázal na to, že zákon č. 276/2001 Z.z. o regulácii v sieťových odvetviach a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 276/2011 Z.z.“) bol novelizovaný zákonom č. 250/2012 Z.z., pričom z ustanovenia § 45 ods. 3 zákona č. 250/2012 Z.z. vyplýva, že na ukladanie pokút za porušenie ustanovení doterajších predpisov, ktoré vzniklo pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, sa použijú ustanovenia doterajších predpisov. Zákon č. 250/2012 Z.z. nadobudol účinnosť 1. septembra 2012 a žalobca bol uznaný z dopustenia sa správneho deliktu za obdobie od 1. mája 2012 do 31. decembra 2012. Nakoľko teda k preukázaniu spáchania správneho deliktu žalobcom došlo ku dňu 1. mája 2012, pri možnosti uloženia pokuty za takýto správny delikt bolo potrebné vychádzať z § 16 zákona č. 276/2001 Z. z., pričom podľa § 16 ods. 1 a 4 zákona č. 276/2001 Z.z. úrad regulovanému subjektu uloží pokutu za porušenie tohto zákona, pričom pokutu možno uložiť do jedného roka odo dňa, keď úrad porušenie povinnosti zistil, najneskôr však do troch rokov odo dňa, keď k porušeniu povinnosti došlo. Podľa názoru krajského súdu začala plynúť objektívna trojročná lehota, v ktorej je možné uložiť pokutu, dňom 1. mája 2012 a uplynula dňom 1. mája 2015. Prvostupňový správny orgán vydal svoje rozhodnutie o uložení pokuty dňa 29. septembra 2015, teda po uplynutí objektívnej trojročnej lehoty.

4. Proti právoplatnému rozsudku krajského súdu podal žalovaný v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť a žiadal, aby najvyšší súd napadnutý rozsudok zrušil a konanie zastavil. Mal za to, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g) Správneho súdneho poriadku).

5. Sťažovateľ uviedol, že za okamih, kedy sa kvalifikovane dozvedel o porušení zákona a spáchaní správneho deliktu, považuje deň 31. októbra 2014, kedy došlo k prerokovaniu a podpísaniu zápisnice o prerokovaní protokolu o výsledku vykonanej kontroly (začatej 22. augusta 2014). Poukázal pritom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sžp/19/2012, v ktorom najvyšší súd vyslovil, že okamih dozvedenia sa o porušení povinnosti sa odvíja od ukončenia kontroly, ktorá sa považuje za ukončenú prerokovaním protokolu. Nakoľko správne konanie bolo začaté 30. marca 2015, nemožno mať pochybnosti o dodržaní jednoročnej subjektívnej lehoty na začatie konania o uložení pokuty podľa § 36 ods. 8 zákona č. 250/2012 Z.z.

6. Rozhodnutím č. 0183/2015/K z 29. septembra 2015 Úrad pre reguláciu sieťových odvetví (ako prvostupňový správny orgán) uložil žalobcovi pokutu podľa § 36 ods. 3 písm. b) zákona č. 250/2012 Z.z. za dopustenie sa správneho deliktu podľa § 36 ods. 1 písm. q) zákona č. 250/2002 Z.z., keď žalobca dobropisom nezúčtoval plánované náklady za rok 2012 spôsobom určeným v § 7 ods. 1 vyhlášky č. 219/2011 Z.z. do 31. marca 2013, čím nedodrжал povinnosť podľa § 29 ods. 1 písm. c) zákona č. 250/2012 Z.z. Žalobca mal povinnosť zúčtovať náklady za účtovný rok 2012 v období od 1. januára 2013 (kedy mal žalobca prvýkrát možnosť postupovať podľa účinného právneho predpisu) až do 31. marca 2013 (kedy bol posledný deň na splnenie si povinnosti).

7. Sťažovateľ namietal, že k nespĺneniu uvedenej povinnosti, a teda k spáchaniu správneho deliktu, nemohlo dôjsť v období od 1. mája 2012 do 31. decembra 2012, ako to uviedol krajský súd v napadnutom rozsudku, a už vôbec nemohlo dôjsť k preukázaniu spáchania správneho deliktu k 1. máju 2012. Za prvý deň porušenia povinnosti sťažovateľ považuje 1. apríl 2013. Nakoľko k porušeniu povinnosti došlo za účinnosti zákona č. 250/2012 Z.z., sťažovateľ sa nestotožňuje s názorom krajského súdu, že bolo potrebné vychádzať z § 16 ods. 4 zákona č. 276/2001 Z.z. Konanie o uložení pokuty je možné podľa § 36 ods. 8 zákona č. 250/2012 Z.z. začať do jedného roka odo dňa, keď úrad zistil, že došlo k správne deliktu, najneskôr však do piatich rokov odo dňa, keď došlo k správne deliktu. Sťažovateľ je preto presvedčený, že jednoročná subjektívna lehota na začatie konania o uložení pokuty bola dodržaná.

8. V písomnom vyjadrení ku kasačnej sťažnosti sa žalobca stotožnil s napadnutým rozsudkom krajského súdu a navrhol kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietnuť. Zotrval na svojom názore, že v tejto veci došlo k zmeškaniu zákonnej subjektívnej lehoty na začatie správneho konania o uložení pokuty. Poukázal na to, že úrad prvýkrát písomne vytkol žalobcovi porušenie zákona, ktoré bolo predmetom správneho konania o uložení pokuty, oznámením z 5. septembra 2014, kedy mal úrad vytýkané porušenie zákona

dostatočne skutkovo aj právne ustálené, preto je tento deň okamihom, v ktorom úrad zistil porušenie povinnosti žalobcom.

9. Poukázal tiež na to, že nové konanie o pokute sa začína dňom, v ktorý bolo oznámenie Úradu o začatí konania doručené žalobcovi. Úrad pritom doručil oznámenie o začatí konania o uložení pokuty (s ev. č. 29847/2015/BA z 28. augusta 2015) len právnenému zástupcovi žalobcu (dňa 2. septembra 2015), v rozpore s § 18 ods. 3 Správneho poriadku ho však nedoručil riadne a včas samotnému žalobcovi. Nové konanie o pokute teda nebolo voči žalobcovi začaté vôbec. Ak by však aj začalo doručením oznámenia právnenému zástupcovi žalobcu, začalo sa až po uplynutí ročnej lehoty, ktorá plynie odo dňa, keď sa úrad o porušení zákona dozvedel.

10. Žalobca sa stotožnil so záverom krajského súdu o nezákonnosti rozhodnutí vydaných v oboch stupňoch správneho konania, preto žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podanú kasačnú sťažnosť zamietol.

11. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd kasačný, postupom podľa § 452 a nasl. Správneho súdneho poriadku preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a jednomyselne dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná. Rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 455 Správneho súdneho poriadku, keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 137 ods. 2 a 3 Správneho súdneho poriadku).

12. Predmetom preskúmania v prejednávanej veci je rozhodnutie sťažovateľa č. 025/32976/2015/PR/SD z 11. januára 2016, ktorým potvrdil rozhodnutie Úradu pre reguláciu sieťových odvetví č. 0183/2015/K z 29. septembra 2015, ktorým správny orgán podľa § 36 ods. 3 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. uložil žalobcovi pokutu vo výške 3 800 eur za správny delikt podľa § 36 ods. 1 písm. q) zákona č. 250/2002 Z.z., ktorého sa žalobca dopustil tým, že po skončení regulačného roka 2012 nezúčtoval plánované náklady vo výške 5 766,97 eura zahrnuté v určených fixných zložkách maximálnych cien tepla určených na rok 2012 a nepreukázané účtovnými dokladmi s odberateľmi tepla, ktorých odberné miesta boli v meste Tlmače, čím porušil povinnosť uvedenú v § 29 ods. 1 písm. c) zákona č. 250/2012 Z. z.

13. Z administratívneho spisu najvyšší súd zistil, že u žalobcu bola v dňoch 22. augusta až 31. októbra 2014 vykonaná kontrola dodržiavania všeobecne záväzných právnych predpisov v oblasti regulácie tepelnej energetiky za rok 2012, o výsledkoch ktorej bol spísaný protokol č. 227/2014 zo 7. októbra 2014 a zápisnica o prerokovaní protokolu bola spísaná dňa 31. októbra 2014.

14. Prvostupňový správny orgán vydal dňa 21. apríla 2015 rozhodnutie č. 0072/2015/K, ktorým žalobcovi uložil úhrnnú pokutu podľa § 16 ods. 1 písm. a) zákona č. 276/2001 Z. z. vo výške 3 900 eur za dva správne delikty, a to za nedodržanie povinnosti podľa § 13 ods. 2 písm. b) zákona č. 276/2001 Z. z. (nakoľko žalobca v období od 1. do 31. mája 2012 nedodrжал pri dodávkach tepla určený spôsob cenovej regulácie) a za porušenie povinnosti podľa § 29 ods. 1 písm. c) zákona č. 250/2012 Z. z. (nakoľko žalobca po skončení regulačného roka 2012 nezúčtoval plánované náklady zahrnuté v určených fixných zložkách maximálnych cien tepla určených na rok 2012).

15. Na odvolanie žalobcu sťažovateľ, ako odvolací orgán, rozhodnutím č. 012/18202/2015/PR/SD z 3. augusta 2015 zrušil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu č. 0072/2015/K z 21. apríla 2015 a vec mu vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie. Zrušenie rozhodnutia sťažovateľ odôvodnil tým, že v priebehu odvolacieho konania uplynula zákonná objektívna lehota troch rokov na uloženie pokuty za porušenie § 13 ods. 2 písm. b) zákona č. 276/2001 Z. z., preto za tento správny delikt (uvedený v bode 1 výroku prvostupňového rozhodnutia) už nie je možné uložiť žalobcovi pokutu.

16. Po vrátení veci na nové prejednanie prvostupňový správny orgán (Úrad pre reguláciu sieťových odvetví) listom č. 29847/2015/BA zo dňa 28.08.2015 oznámil žalobcovi začatie správneho konania vo veci uloženia pokuty za porušenie zákona č. 250/2012 Z. z. a rozhodnutím č. 0183/2015/K z 29.

septembra 2015 uložil žalobcovi pokutu vo výške 3 800 eur za porušenie povinnosti uvedenej v § 29 ods. 1 písm. c) zákona č. 250/2012 Z. z., čím sa žalobca dopustil správneho deliktu podľa § 36 ods. 1 písm. q) zákona č. 250/2002 Z.z. Porušenie povinnosti spočívalo v tom, že po skončení regulačného roka 2012 žalobca nezúčtoval plánované náklady vo výške 5 766,97 eura zahrnuté v určených fixných zložkách maximálnych cien tepla určených na rok 2012 a nepreukázané účtovnými dokladmi s odberateľmi tepla, ktorých odberné miesta boli v meste Tlmače. Uvedenú povinnosť mal žalobca splniť do 31. marca kalendárneho roka nasledujúceho po regulačnom roku 2012.

17. Rozhodnutím č. 025/32976/2015/PR/SD z 11. januára 2016 (ktoré je predmetom súdneho prieskumu v prejednávanej veci) sťažovateľ rozhodnutie Úradu pre reguláciu sieťových odvetví č. 0183/2015/K z 29. septembra 2015 potvrdil.

18. Krajský súd dospel k záveru, že k preukázaniu spáchania správneho deliktu žalobcom došlo ku dňu 1. mája 2012, pričom za tento správny delikt možno podľa § 16 zákona č. 276/2001 Z.z. uložiť pokutu do jedného roka odo dňa, keď úrad porušenie povinnosti zistil, najneskôr však do troch rokov odo dňa, keď k porušeniu povinnosti došlo. Podľa názoru krajského súdu začala plynúť objektívna trojročná lehota, v ktorej je možné uložiť pokutu, dňom 1. mája 2012 a uplynula dňom 1. mája 2015. Nakoľko prvostupňový správny orgán vydal rozhodnutie o uložení pokuty dňa 29. septembra 2015, učinil tak až po uplynutí objektívnej trojročnej lehoty.

19. Takto ustálený skutkový stav krajským súdom a právny názor ním vyjadrený sa javí vo svetle zistení kasačného súdu (uvedených v bodoch 13 až 17), reflektujúc tiež na kasačné námietky sťažovateľa, ako nesprávne právne posúdenie veci. Nakoľko však krajský súd svoje závery a tvrdenia nijako bližšie neodôvodnil, Najvyšší súd Slovenskej republiky musí konštatovať, že v prvom rade trpí rozhodnutie krajského súdu vadou nepreskúmateľnosti. Ako už bolo uvedené, žalobcovi bola uložená pokuta za porušenie povinnosti uvedenej v § 29 ods. 1 písm. c) zákona č. 250/2012 Z. z., spočívajúcej v tom, že po skončení regulačného roka 2012 žalobca nezúčtoval plánované náklady vo výške 5 766,97 eura zahrnuté v určených fixných zložkách maximálnych cien tepla určených na rok 2012 a nepreukázané účtovnými dokladmi s odberateľmi tepla, ktorých odberné miesta boli v meste Tlmače. Uvedenú povinnosť mal žalobca splniť do 31. marca 2013.

20. Krajský súd bližšie nevysvetlil, aké skutkové okolnosti prípadu ho viedli k tvrdeniu, že k spáchaniu správneho deliktu žalobcom došlo ku dňu 1. mája 2012, a z tohto dôvodu preto nemožno konkrétnejšie polemizovať s jeho právnym záverom, že tento správny delikt bolo potrebné posudzovať podľa predchádzajúceho zákona č. 276/2001 Z.z. Rozhodnutie súdu musí byť pritom zdôvodnené jasne a nepochybné, pričom tieto atribúty napadnutému rozsudku krajského súdu chýbajú.

21. Podľa § 139 ods. 2 SSP v odôvodnení rozsudku uvedie správny súd stručný priebeh administratívneho konania, stručné zhrnutie napadnutého rozhodnutia, podstatné zhrnutie argumentov žalobcu a vyjadrenia žalovaného, prípadne ďalších účastníkov, osôb zúčastnených na konaní a zainteresovanej verejnosti, posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Ak správny súd zruší rozhodnutie orgánu verejnej správy a vráti mu vec na ďalšie konanie, je povinný v odôvodnení rozsudku uviesť aj to, ako má orgán verejnej správy vo veci ďalej postupovať. Správny súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

22. Právo na spravodlivý proces zahŕňa právo na prístup k súdu, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na verejnú konania a rozhodnutia, právo na rozhodnutie v primeranej lehote a právo na spravodlivé prejednanie veci, do ktorého okrem iného patrí aj právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Rozhodnutie súdu musí byť odôvodnené a musí byť z neho dostatočne zrejmé, na základe čoho súd dospel k svojmu rozhodnutiu. Aj keď nie je nevyhnutné, aby sa súd vysporiadal s úplne všetkými argumentmi účastníkov, vyjadrenie, ktoré bolo akceptované a malo rozhodujúci vplyv na výsledok sporu, musí byť zdôvodnené jasne a nepochybné.

23. Krajský súd pri odôvodňovaní napadnutého rozsudku nepostupoval v zmysle vyššie uvedených

zákonných pravidiel. Najvyššiemu súdu nie je zrejmé, na základe akých skutkových okolností a dôkazov dospel krajský súd k svojmu záveru, a akým spôsobom na skutkový stav aplikoval relevantné ustanovenia právnych predpisov. Najdôležitejšou časťou odôvodnenia rozsudku je právny názor konajúceho súdu, ktorý odôvodňuje výrok a umožňuje každému pochopiť, prečo konajúci súd vo veci rozhodol tak, ako rozhodol. Keďže výroku rozsudku nekorešponduje relevantné odôvodnenie, najvyšší súd ani nemá možnosť posúdiť, či je rozhodnutie krajského súdu vo výroku vecne správne.

24. Keďže krajský súd jasne nepomenoval a neopísal skutok, za ktorý bola žalobcovi uložená pokuta, a nezrejmil ani svoje úvahy, ktoré ho viedli k záveru, že k spáchaniu správneho deliktu došlo 1. mája 2012, potom nie je možné posúdiť ani správnosť jeho právnych záverov, že správny delikt bolo potrebné posudzovať podľa predchádzajúceho zákona č. 276/2001 Z.z. a že pokuta bola žalobcovi uložená po uplynutí zákonnej objektívnej lehoty.

25. Najvyšší súd dospel k záveru, že odôvodnenie napadnutého rozsudku nespĺňa náležitosti ustanovené v § 139 ods. 2 Správneho súdneho poriadku, pričom krajský súd svojím postupom porušil právo sťažovateľa na spravodlivý proces, ktoré vychádza z čl. 46 ods. 1 a ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Odôvodnenie rozsudku, keď správny súd len konštatuje určité skutkové a právne závery, bez toho, aby ich podporil jasnou právnou a logickou argumentáciou, nemožno považovať za presvedčivé a zákonné, a v konečnom dôsledku nemožno takéto závery súdu ani náležite preskúmať.

26. Vzhľadom na uvedené skutočnosti kasačný súd rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 15S/9/2016-155 z 13. marca 2018 podľa § 462 ods. 1 SSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Úlohou krajského súdu v ďalšom konaní bude vec opätovne prejednať v medziach podanej správnej žaloby a svoje rozhodnutie náležite odôvodniť.

27. S poukazom na to, že kasačný súd zrušil napadnutý rozsudok Krajského súdu v Nitre a vec mu vrátil na ďalšie konanie, v súlade s § 467 ods. 3 Správneho súdneho poriadku o nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodne krajský súd.

28. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.